

Brýrnar yfir Tems eru nógvar og stórsignar. Vakrast av teimum øllum er kortini Tower Bridge. Miðskeiðis í London stendur hon har í náttini. Sum ein varði yvir farnar tíðir, men samstundis sum eitt meistara verk, sum arkitektar og verkfrøðingar eisini komandi öldir fara at hámeta

Mynd: Grækaris D. Magnussen

Náttin í London eins vøkur og Havnin eitt heystarkvøld

Sosialurin var við á páskatúrinum í London, sum Smyril Line skipaði fyri. Av ótta fyri Greenpeace atsóknum fylgdi fjølment politistalið Norrønu longu leiðina inn eftir Tems

GRÆKARIS DJURHUUS
MAGNUSSEN

Bumbuhóttanir í undirgrundarjarnbreytini, miseydnað strip-tease-vitjan, og føroyskir Liverpool-vidhaldsmenn millum vill Arsenal-vidhaldsfólk eru bara nøkur av mongu minnum eftir væl eydnaðan páskatúr við Norrønu í London.

Gott og væl sekshundrað fólk høvdu teknað seg til London-túrin, og tá gjørt varð upp, vóru 604 ferðafólk við.

Ætlanin var, at Norrøna skuldi fara av Havnini leygardagin 22. mars. Men av ótta fyri verkfalli gjørdi Smyril Line av at framskunda fráferðina til friggjakvøldið 21. mars kl. 23.00. Hetta skuldi vísa seg at vera ein heppin avgerð. Ikki tí, verkfallið varð av ongum, og fyri Smyril Line var tað ivaleyst eitt fjggjarligt kvetti, at Norrøna kundi sigla við nærum hálvari ferð alla leiðina til London.

Men fyri ferðafólkini var hetta eisini eitt kvetti. Tó at hann hevði ligið við nógum vindi av landsynningi eina tíð, gjørdist túrin til Onglands sum heild ein fragd fyri tey flestu.

Tey, ið høvdu etið sjóverkstabellettir, stóðu, sótu ella lógu sum kánus. Jú, rætt skal vera rætt, tað var eitt sindur av rulli fyrstu tíðarnar. Men ódnarveðrið, sum flestu væntaðu, tað kom ongantíð.

Hesa fyrstu náttina, eftir at Norrøna so seigan smeyg sær eystur millum Stong og Eystnes, hildu fólk leingi á. So leingi, at tónleikarnir fingu sveittan fram.

Evakueringsroynd

Sum fyrsta náttin leið gjørdist veðrið bara upp aftur betri, og móti morgni var sum á gólvinum. Norrøna sigldi lutfalsliga spakuliga, tí hóast vit vóru farin av Havnini fyrr enn ætlað, so sluppu vit ikki fyrr í land í

London.

Klokkan er trý leygardag seinnapart. Bráðliga hoyrist røddin hjá skiparanum í hálatalarunum kring alt skipið:

„Halló, halló! Hetta er skiparin. Hetta er skiparin. Eg havi eini boð til øll ferðafólkini og til alla manning-

Ahugin fyri evakueringsroyndini var stórur. Farið varð m.a. út at hyggja at hjargingarbatunum. Mynd: Grækaris

ina. Eg havi eini boð til ferðafólk og manning. Tit verða øll biðin at fara til tey savningarstøð, víst verður á í hvørjum einstakum kamari. Hetta er ein evakueringsroynd; hetta er ein evakueringsroynd. Farið til ásettu savningarplássini beinanvegin”.

Ferðafólk tóku boð skiparans í álvara. Beinan vegin var stríður streymur í ávikavist matstovuna har frammi í skipinum, í cafeteria og í náttklubban. Umboðið hjá Sosialinum var í náttklubbanum klokkan 15.03.

Nú ljóðar skiparans rødd aftur, og boðini eru tey somu: „Farið til ásettu savningarstøðini beinanvegin”.

Hann sigur okkum frá, at manningin kemur at greiða frá, hvat gerast skal.

Klokkan er 15.15. Skipari og einasti yvirmaðurin í náttklubbanum tosa saman í walkie-talkie. Fimm minuttir seinni, ella klokkan 15.20, t.e. aftur 20 minuttir eftir at rødd skiparans hoyrdist fyrstu ferð, fer venjingin í gongd av álvara. Stýrimaðurin sigur eitt-hvørt, men hann hoyrist illa.

Síðani fara tvær av kvinnuligu tænarunum at vísa, hvussu tú tekur eitt hjargingarbelti á teg. Men náttklubbin er stórur, og tí áttu tær at veri fleiri.

Eftir hetta visir stýrimaðurin okkum út á dekkið. Hann visir okkum hjargingarbatarnar, og staðið, har hjargingarbelti liggja. So verður farið innar aftur, og evakueringsroyndin er av.

Sum heild eitt gott tiltak. Upp aftur betri hevði tað verið, um yvirmenninir høvdu sonevndar røparar, sum vit kenna tað frá grindaformnum. Og so skuldu fleiri av manningini víst, hvussu tú tekur eitt hjargingarbelti á teg. Serliga í náttklubbanum hevði tað komið væl við, um fleiri av manningini vóru við í hesum.

Venjingin fekk í hvussu er tað burtúr, at hvørt einstaka ferðafólk hereftir visti, hvar t.d. hjargingarbelti liggja. Og tað var ein trygd í sjálvum sær.

Norrøna helt leiðina fram móti London, og fólk fyrirreikaðu seg til næsta kvøldið og næstu náttina.